

KAPESNÍ PŘÍRUČKA PRO ZAČÍNÁJÍCÍ SEBEVRAHY

Kamil Sikora

Slovo úvodem

Den první stvořil Bůh Nebe a Zemi. Země byla pustá a prázdná přičemž nad vodami vznášel se Duch Svatý. Takhle se to píše v Bibli, vážení, proto bych vám doporučil přestat se hihňat. Potom Bůh řekl, ať je světlo a bylo světlo. Den druhý oddělil Bůh vody od vod a poručil, aby se ukázala souš a ona se ukázala souš. Třetí den pak ještě Bůh nařídil, aby se země zazelenala zelení a země se zazelenala zelení. Následně využil den čtvrtý ke stvoření Slunce, Měsíce a Hvězd a pátý den ho zastihl při stvoření všelikých netvorů, vodních živočichů a také jakýchsi létavců. Šestý den pak stvořil Bůh Člověka k obrazu svému.

Každý kdo má mozek v hlavě jistě musí uznat, že stvoření světa je dozajista nehorázná makačka a zabere dost času. V případě naší planety Země, včetně stvoření Člověka, to trvalo celých šest dní, což svou kvalitou zhruba tak odpovídá tomu, co každý den vidíme kolem sebe. Akorát to Slunce, Měsíc a Hvězdy mohl Bůh stvořit o den dřív, protože to rostlinstvo mu určitě z třetího na čtvrtý den pomrzlo.

Seminární práce na téma Kondiční alkoholismus

Studiem kondičních alkoholiků se zabývám již mnoho let. Tento sesbíraný materiál, který jsem dával dohromady v řídkých okamžicích střízlivosti, je jedinou kompletní sondou do tohoto nově vznikajícího odvětví. Pohyboval jsem se mezi profesionálními alkoholiky dlouhou dobu a sám jsem se (samozřejmě pouze z vědeckých důvodů) alkoholikem stal. Nebyla to marná oběť! Abyste složitou psychiku alkoholika dokonale pochopili, musíte se stát také alkoholikem, jinak to prostě nejde. To si bohužel dnešní lékaři stále ještě neuvědomují a snaží se vydávat směšné brožůrky o vlivu alkoholu na člověka a závislosti na omamných látkách. Alkoholika ale dokáže plně pochopit zase jenom alkoholik.

1 Každý sobě štěstí kuje

Alkoholizmus se už dávno stal mnoha lidem na celém světě celoživotní láskou. To je povzbudivé zjištění. Už v minulosti se tu a tam objevil kvalitní a svému koničku oddaný alkoholik, ale skuteční profesionální pijáci se objevují až nyní. Zásahu na tom má především náš moudrý stát, který svou promyšlenou sociální politikou občany k alkoholizmu přímo nabádá.

Hned na začátek mám pro vás dobrou zprávu. Stát se kondičním, nebo dokonce profesionálním

alkoholikem, není zas až tak obtížné, jak si možná myslíte. Chcete li vyniknout kupříkladu v kulturistice, musíte chodit do posilovny a tam dlouhé hodiny vzpírat činky. Je to velice náročné nejen na vaši fyzickou kondici, ale hlavně na psychiku. Taková hodina v posilovně se totiž hrozně vleče. Jestli se však rozhodnete pro dráhu alkoholika, musíte sice také denně dlouhé hodiny prosedět v restauraci, ale na rozdíl od posilovny tam čas nádherně utíká.

I s výdrží je to stejné. V posilovně (abychom zůstali u našeho přirovnání) dochází při tréninku po čase k pozvolnému ochabnutí svalstva a následné únavě. U alkoholiků je tomu naopak. Čím déle trénujete, tím větší chuť máte do dalších tréninkových dávek a intenzita i tempo se automaticky zvyšuje. Ano, je třeba leccos obětovat, někde i zatnout zuby, ale jestli nepolevíte, jistě se vám to podaří. Spousty vynikajících borců jsou toho důkazem a jejich vytrvalost dělá čest naší zemi po celém světě.

2 Z palce obra poznáme

A jak se tedy stát dobrým alkoholikem? Je to snadné. Jde v podstatě o to, pít alkoholické nápoje neustále, tedy i tehdy, když pro to není vůbec žádný důvod. V tom vězí veškerý vtíp. Prostě musíte docílit toho, aby se z konzumace alkoholu stal váš rytmus dne. Ti, kteří si na každodenní pití nenajdou čas nebo peníze, se můžou s kariérou alkoholika ihned rozloučit. Nebylo by to spravedlivé, kdyby se mezi nás mohl řadit kdejaký amatér.

A kolik je toho nutno denně vypít aby ze mě byl skutečný alkoholik? Tuto nelehkou otázku často

slýchávám od mladých nadějných konzumentů. Tedy, jedno vtipné úsloví tvrdí, že alkoholik je člověk, který pije víc než jeho lékař. To je zcela přesné. Kdo pije méně než jeho lékař, je suchar, který mezi pravými alkoholiky nemá co dělat. Snažte se tedy pít nejenom víc než váš lékař, ale víc, než kdokoli koho znáte. To je ta správná cesta. Jenom tak můžete docílit vysoké výkonnosti.

Výkonnost je mezi alkoholiky vůbec vysoce ceněna a nic na tom nemění skutečnost, že většina alkoholiků ani nezná pravý fyzikální význam slova výkon, což znamená vykonanou práci za určený čas. Jinak by toto slovo nikdy nepoužívali, protože pravý alkoholik se práce bezmezně štítí. Je to z toho důvodu, že práce je v přímém rozporu s alkoholizmem. I v tomto ohledu si tedy profesionální alkoholismus nijak nezadá s jinými sporty, jejichž hvězdy se práce štítí neméně. V tomto ohledu se dají alkoholici považovat dokonce za umělce, kteří taktéž neustále hovoří o práci, ale ve skutečnosti se jí vyhýbají na sto honů, jen aby se mohli věnovat svým radovánkám.

3 Nosí-li Jeníček džbánek, nepustí ho ani Janek

Při pěstování alkoholizmu, stejně jako u každého jiného sportu platí, že čím dříve začnete, tím spíš se dostaví první úspěchy. Bohužel je krutými úředníky omezena věková kategorie začátečníků na osmnáct let. To je hrubá chyba. Každý trenér vám potvrdí, že vrcholový sportovec musí začít už v předškolním věku. Bylo by tedy vhodné zavést první seznámení dětí s alkoholem už v mateřských školkách a ihned se věnovat

největším talentům. Dítě, které zvládne dvě pivečka už před svačinou, by mělo být zařazeno do sportovní třídy. Nerozumní zákonodárci však brání jejich rozvoji a tak musí mladí adepti zbytečně čekat až do dospělosti.

Naštěstí je dnešní mládež zdravě zvědavá a proto můžeme často pozorovat mladé talenty, jak nebojácně vstupují do hájemství pravých mužů již roky před dovršením plnoletosti. Je radost sledovat začínajícího mladého alkoholika, jak nedbá žádných omezení a téměř jako pronásledovaný disident v parku s kamarády vytroubí láhev vodky, skryt před pohledem úředníků. To díky nim u nás tato sportovní disciplína nikdy nezanikne a stejně jako v hokeji si podržíme i v budoucnu přední příčky na světovém kolbišti.

Nesnažte se však získat vysokou úroveň sami a bez správného plánu. Je potřeba se organizovat. Stejně jako například v atletice, je i tady nutno pilně cvičit a dodržovat určitá pravidla. Velice důležité je mít cíl, plán a prostředky. Cílem je v našem případě vypěstování kontrolované závislosti, plán spočívá v zapadnutí do správného kolektivu a investované prostředky jsou pak časové a finanční. Stejně jako u jiných profesí i tady snadno najdete starší a zkušenější kolegy, kteří vám rádi poradí při prvních krůčcích. Platit si však takového trenéra (kterých je mimochodem všude dost) je ale velice drahé, proto vám do začátku pomůžu sám.

Pro profesionálního alkoholika je velice důležité mít tak zvanou záminku! Ti, kteří pijí jen tak zbůhdarma a bez záminky (amatéři) to daleko nedotáhnou a brzo umřou. Záminka je totiž psychologická bariéra proti depresím a beznaději, proto ji nepodceňujte. Mezi nejoblíbenější záminky patří: Nuda, těžký den, lehký den,

výhra, prohra, jakékoliv narozeniny a manželka. Další vhodné záminky jsou: Zima, vedro, co s načatým večerem a doma už to znám. Na další jistě přijdete sami.

4 Ted' holube zrno

Problém nastává, když profesionální alkoholik nemá k alkoholu přístup. Není to problém malý. Je to stejně smutné, jako když dítěti vezmete hračku. Každý, kdo někdy viděl střízlivého alkoholika vám potvrdí, že neexistuje žalostnější pohled. Takový nebožák se podobá rybě na suchu a není mu většinou pomoci. Abyste tedy byli výkonnými profesionálními alkoholiky, musíte dbát na pravidelný přísun alkoholu a umět si poradit i v krizové situaci. Pro tyto případy mějte doma vždy Alpu, silnější kapky proti kašli a hlavně nevyhazujte prošlé kompoty.

Kritická situace nastává v okamžiku, když už skutečně není kde brát. Půjčovat si nemá smysl, protože pravý alkoholik už dluží všem v okolí a nikdo mu nepůjčí. Je sice možné jít se sběrem, ale to pouze v případě ohrožení života, jelikož vydaná energie často úplně znehodnotí to málo alkoholu, které si za sběr můžete pořídit. Častokrát zbývá už jen spolehnout se na dobré srdce jiného alkoholika, kterému se nechce pít samotnému. Naopak deliria tremens, kterým lékaři často hrozí, se nebojte. Jedná se o běžný stav srovnatelný s nachlazením, na který si rychle zvyknete. Je to legrace. Záchvat uběhne jako voda a navíc uvidíte spoustu zajímavých věcí, jako jsou létající sloni, nebo krysy s rybí hlavou.

5 Kdo setrvává, i zlé přetrvává

Oblíbené rčení alkoholiků prý zní: „Hlad je převlečená žízeň!“ Není známo, odkud toto pochybné heslo vzešlo, ale od profesionálního alkoholika jistě ne. Pravděpodobně od nějakého rádoby vtipného amatéra. Skutečný alkoholik je totiž tělem i duší sportovec. A aby podal dobrý výkon, je nutné se pořádně najíst. Jestliže tedy někdy nejí, tak je to především proto, že z ekonomických důvodů jídlo dočasně prohrálo v souboji s alkoholem. Jinak samozřejmě jí a to dokonce velmi často. Hladový alkoholik má totiž tak mizerné výsledky, že je pro skutečné sportovní pití zcela nepoužitelný. Je třeba si tedy povědět, které pokrmy má alkoholik konzumovat a které ne.

5.1 Povolené potraviny

a) Masné výrobky.

Vlastně jediné, co alkoholik skutečně potřebuje, je maso, ze kterého čerpá veškeré živiny. Na rozdíl od jiných sportovců ale nesmí jíst klasické menu. Profesionální alkoholik má konzumovat především tlačenkou a utopence. Jiné jídla může jíst jen výjimečně, protože nemají na metabolismus alkoholika žádný vliv. Přílohu sportovní alkoholik většinou ani nepotřebuje, a když už, tak je opět velice skromný. Ke všemu jí chleba, který ukusuje přímo z ruky.

b) Polévky.

To je základ! Mezi hlavní pokrmy alkoholiků patří polévky, především velice silné vývary. Po ránu

jsou pro něho dokonce životně důležité. Není třeba, aby měly nějakou chuť, musí být jen hodně slané a ostré, jinak by je pravý alkoholik necítil. Ráno je totiž alkoholik velice roztržitý a jemným chuťovým nuancím nevěnuje pozornost. Mezi ty nejoblíbenější patří slepičí a hovězí vývary, popřípadě dršťková, nebo gulášová polévka. Konzumují se zásadně vřelé a pod talíř se z praktických důvodů dává igelit.

Byla by ale chyba se domnívat, že alkoholik nemá vyvinuté chuťové buňky. To byste mu velice křivdili. Právě naopak! Alkoholici mají nevyvinutější chuť ze všech známých živočichů. Nevěříte? Tak mu zkuste nalít pražskou vodku z lahve od hanácké. Uvidíte, co se stane.

5.2 Zakázané potraviny

a) Ovoce a zelenina.

Ortodoxní alkoholik se především instinktivně vyhýbá zelenině. Je to z toho důvodu, že zelenina na sebe neváže vůbec žádný alkohol a kromě toho odporně chutná. Navíc i strašně vypadá a podezřele páchne, takže se jí celkem rozumně vyhýbají i všichni ostatní.

Jedinou výjimku tvoří křen a cibule. Tuto zeleninu jí alkoholik před závodem naopak velice často, protože tvoří jediný základ jeho vitamínové výbavy. Mimochodem, avitaminózu krátkodobě řeší i Fernet citrus, ale tuto informaci si raději nechte pro sebe a hlavně ji neříkejte svému lékaři. Nerozuměl by tomu. Opravdový alkoholik nesmí nikdy jíst žádné ovoce a Fernet citrus je pro něj kolikrát jediný způsob, jak se dostat k vitamínu C.

b) Mléko a mléčné výrobky.

Další potravinou, kterou alkoholik bytostně nesnáší, je mléko. Mléčnými výrobky profesionální alkoholik dokonce vrcholně opovrhuje. Jejich odporná bílá barva подрývá samotnou jeho existenci. Nenávisť k mléku mají všichni alkoholici vrozenou, stejně jako upří k česneku.

I v této oblasti však najdeme výjimku, jako obvykle potvrzující to nudné pravidlo. Jsou to tvarůžky, jediná zásobárna bílkovin pravých alkoholiků. Jejich charakteristický zápach na ně působí podobně jako krev na žraloka a proto se při pouhém závanu tvarůžek stahují rozdráždění alkoholici z velké dálky.

c) Luštěniny.

Jsou možná skvělé pro abstinenty, ale alkoholikovi vysloveně škodí. Kromě toho je pro většinu alkoholiků obtížné udržet je delší dobu na vidličce. Kulaté luštěniny mívají ve zvyku svými nečekanými pohyby zesměšňovat jejich nejistou ruku. Navíc nebezpečně snižují hladinu cholesterolu, kterou si alkoholik léta pracně pěstuje. Proto se luštěninám už z principu vyhýbejte.

d) Cukroviny.

Tady jen krátce. Sladkostí se závodní alkoholik samozřejmě ani nedotkne, tak tuto kapitolu v pohodě přeskočíme. S krajním sebezapřením sice může do kouta zahnaný alkoholik zkonzumovat jisté množství vaječného koňaku, ale i zde se vždy jedná spíše o výjimku.

6 Ráno moudřejší večera

Je statisticky prokázáno, že alkoholici se dožívají nižšího věku než abstinenti. Je to nepochopitelný paradox, protože právě alkoholici často pijí „na zdraví“, měli by se tedy logicky dožívat vyššího věku než kdokoliv jiný. Tato záhada nakonec vedla k teorii, že mezi přípitky a dlouhověkostí neexistuje přímá souvislost. Dalším významným důvodem je skutečnost, že málokterý alkoholik pracuje, nebo se jinak tělesně namáhá. Tělesná námaha je alkoholikům zapovězena a existuje k tomu vážný důvod. Je to prostě proto, že alkohol se konzumuje nejlépe vsedě. V tom to vězí. Kdyby se alkohol kupříkladu konzumoval nejlépe v běhu, patřili by alkoholici společně s gepardy k nejrychlejším tvorům naší planety.

Další velkou nevýhodou alkoholiků je i jejich nepravidelný spánek. Sám jsem jich mnoho viděl spát přímo u stolů, nebo v tramvajích po cestě domů. Spí vlastně všude, jenom ne v posteli. I to je důsledkem jejich nepravidelného života. Pije se přece hlavně v noci, čili, co oko nevidí, to játra nebolí. Z tohoto důvodu má však chudák alkoholik svůj spánkový režim velice nepravidelný. Zbytečné předsudky většině střízlivých lidí neumožňují schrupnout si třeba na zasedání, nebo na WC, ale alkoholik se tím netrápí. Jestli se mu chce spát, prostě usne. Nezáleží mu na tom, jestli zrovna jí, nebo řídí auto. Udělá to a basta. Není tedy divu, že když se spát má, tak mu se nechce a naopak.

7 Kdo zrána políhá, ten večer pobíhá

O místech výskytu alkoholiků vládnu mezi lidmi ještě větší mýty a pověry, než ohledně jejich zdraví a stravy. Většina lidí očekává profesionální alkoholiky tam, kde se vůbec nevyskytují. Častým omylem bývá domněnka, že většina alkoholiků musí pracovat v pohostinství. To je hluboký omyl. Je to stejně naivní, jako se domnívat, že kupříkladu filatelista musí pracovat na poště a současně naprosté nepochopení psychiky alkoholika. Profesionální alkoholik chodí do restaurace trénovat a nikdy by si to neznechutil jakoukoliv prací.

Dalším omylem je laická domněnka, že nejlepší alkoholici se rekrutují z dělnické třídy a chudších vrstev obyvatelstva. Právě naopak. Je to vlastně i fyzicky nemožné, tvrdě makat a současně kvalitně pít. Těžce pracující lidé si prostě přepych alkoholizmu nemůžou dovolit. Ti nejlepší alkoholici se objevují mezi duševně pracujícími. Jsou to především univerzitní profesori a poslanci, kteří hrdě zvedají vlajku závodního alkoholizmu k nebi. Hned v závěsu jsou umělci a kriminálníci, kteří se poslední dobou taktéž dají považovat za duševně pracující.

Dělníci za nimi beznadějně zaostávají a jejich hrdinské kecy s touto brutální pravdou nepohnou. Je to proto, že řemeslník musí být při práci alespoň částečně střízlivý, aby nic nepokazil. Na rozdíl od nich můžou například profesori a poslanci bez starosti popíjet, jelikož oni nic nevytváří, a proto taky nemůžou nic pokazit. To je hlavním důvodem k jejich totální celodenní opilosti. Solidních výsledků taky sice občas dosahují i milionáři a

bezdomovci, ale u nich se jedná spíše o náhodné nárazové výkony, než o nějaké profesionální ambice.

8 Když se nechceš mrzeti, uč se jazyk držeti

Tvrdí se, že nadměrné požívání alkoholických nápojů způsobuje odumírání mozkových buněk. To je možná pravda, ale nezdá se, že by to platilo i na závodní alkoholiky. Právě naopak se zdá, že zkušenější profesionální alkoholici patří mezi ty nejrutinovanější diskutéry, které je v podstatě nemožné o něčem přesvědčit, natož je přehádat. Jejich zajímavé slovní obraty a netradiční logika už přivedly k šílenství nejednoho psychologa. Osobně se domnívám, že alkohol pomáhá otevírat dvířka ke specifické formě geniality, která může být pochopena jedině sama sebou.

Zkuste si tak kolem desáté hodiny večerní zavést řeč v libovolné restauraci s trénujícím alkoholikem a pokusit se s ním o čemkoliv diskutovat. Záhy zjistíte, že ví všechno mnohem lépe než vy. Po jedenácté hodině se dokonce většina alkoholiků stává světovými odborníky na rozpínání vesmíru, zakřivení prostoru, časové dilatace a pomocí latinských výrazů (alespoň se domnívám, že jde o mumlanou latinu) lehce vyvrací veškeré vaše námitky. Závěrečné resumé tedy zní: Se zkušeným alkoholikem je nemožné vyhrát jakýkoliv slovní souboj a všechny pokusy v téhle oblasti se zákonitě musí potkat s neúspěchem.

9 Co hlava, to rozum

Opravdový závodní alkoholik se však uplatní teprve v kolektivu. Existují sice alkoholici samotáři, ale

to jsou odpadlíci pochybného charakteru. Pravý alkoholik je družný a veselý kumpán. Rád mluví, a to i v případě, že už někdo jiný mluví, takže se občas stane, že vám mnoho informací unikne. Je to však jedno, protože každá parta závodních alkoholiků má jen dvě témata rozhovoru, které pořád omílají dokola. Za prvé: „Ve vládě sedí samí blbci,“ a za druhé: „Fotbal dneska hrají jenom samí blbci“. Po čase pak dospějí k názoru, že v podstatě i všichni ostatní lidé jsou blbci, na což si připijí. O jiných věcech se baví jen zřídka a po chvíli opět sklouznou zpět k původnímu tématu.

Zajímavé je, že při poslechu závodního alkoholika nestačíte žasnout, kde se dostal ke všem těm zajímavým informacím. Je to proto, že svůj koníček bere velice vážně. Mluví zasvěceně a s jistotou, která odzbrojuje. Musíte mu prostě věřit, protože jinou možnost stejně nemáte. Veškeré pochybnosti jsou zbytečné, jelikož na alkoholikova slova nakonec stejně dojde. Sám vám to asi tisíckrát připomene. A jestli náhodou zavedete řeč na jakoukoliv jinou oblast, opět se ukazuje, že to všechno dobře zná. Začíná větou: „Co ty o tom víš, hňupe!“ a ihned přechází do hlubokých úvah o vašem problému, které zakončí hádkou, nebo rvačkou. Je zkrátka radost s ním diskutovat.

10 Závěr

Největší výhodou kondičních alkoholiků proti jiným občanům je ale především jejich ohromný smysl pro humor. To jim umožňuje brát věci s nadhledem a netrápit se maličkostmi. Stane li se někde například dopravní nehoda, vládne všude chaos a pláč, jen kolemjdoucí alkoholik se dobře baví. Neznamená to, že

by byl krutý nebo bezcitný. Jenom to všechno vidí jinak než vy. Hodně barev, zpomalené pohyby jako v grotesce, není divu, že často sklouzne k jízlivým komentářům.

No uznejte sami, není to lákavé zařadit se mezi ty moudré a bodré chlapíky, kteří jsou solí naší krásné země? Přihlášky ke kondičnímu alkoholizmu si můžete objednat přímo na adrese vydavatele, nebo se zeptejte svého lékaře, či lékárníka.

Cesta do hlubin umělcovy duše

Zajímá vás, jak se z Člověka stane umělec? Je to vlastně jednoduché. Umělcem se člověk stane ve chvíli, kdy mu definitivně přeskočí a on pocítí potřebu vyjadřovat se abstraktně. Má to své výhody. Běžnou řeč používáme, když chceme popsat něco očividného, jako například velikost, barvu, tvar, nebo pozici sledovaného objektu. Tady nastupují obecně uznané a dohodnuté dorozumívací termíny a veličiny. Naše vnitřní pocity však již tak snadno popsat nelze a nyní přicházejí naši milí umělci, kteří se snaží zprostředkovat dopady smyslového vnímání subjektivně.

Smyslů máme pět. Zrak, sluch, chuť, čich a hmat, přičemž objektem uměleckého zájmu se staly především první dva. Lidé neustále na něco hledí a straží uši, aby jim nic neuniklo. Chuť, čich a hmat jsou považovány za smysly doplňkové, což je omyl, i ony hrají v umělecké oblasti důležitou roli, jak brzy uvidíte.

1 Zrak

Oko, čili zrakové čidlo, je určeno k měření rozličných vzdáleností. Měří cokoli, například výšku stromu a současně s tím i jeho barvu, je to v podstatě takový optický zaměřovač. Mozek potom z těchto informací vyhodnotí, jak vysoký ten strom je a jakou má barvu, což se zjistí z vlnové délky. Pak ho zařadí,

například do kategorie jehličnanů, třeba pod názvem borovice a ihned rozhodne, jestli má pro vás nějaký význam ho dále sledovat, nebo ne. To vše se děje během zlomku sekundy, aniž bychom o tom věděli.

Jak se nám tedy může něco líbit, když oko je měřící čidlo a mozek vyhodnocovací jednotka? Je to jednoduché. Líbí se nám to, co vzbuzuje pocit bezpečí, nebo příjemného očekávání. Je to tak, málokomu se líbí žraločí chřtán, nebo rozkládající se zdechlina. Na tomhle jednoduchém principu staví všichni umělci svá umělecká díla a je úplně jedno, jestli si to vlastně uvědomují.

Dále se zrakové vjemy se rozlišují na statické a dynamické. Ty opět dokážeme jednoduše zařadit a popsat, ale ti vypečení umělci jsou opět o krok před člověkem. Snaží se pomocí promyšlených technik narušit stereotyp našeho vnímání a vyvolat zvýšený zájem o spatřené. Vymysleli za tímto účelem následující umělecká díla.

1.1 Obrazy

Mezi zakladatele zrakových požitků statických musíme na první místo uvést malíře a sochaře. Je to umění prastaré. Již naši prapředci rádi patlali na stěny svých příbytků rozličné obrazce, připomínající většinou budoucí žrádlo. Později i budoucí sex, říkají tomu akty, nebo tak nějak. Občas použijí i nějaké to tajemno, abychom nabyli přesvědčení, že nejsme přizemní.

První výtvarní umělci byli pochopitelně ve volbě námětů velice prostí. Malovali přírodu, přičemž ze záhadných důvodů shromáždili u malého potůčku celý zvěřinec. Sojka, koloušek a zajíc společně zevlují u šlajсны, nad nimi modrá obloha. V přírodě podobné

scenérie nevidíte, ale to je fuk, kdo by se staral o malichernosti. Zvířata jsou jako živá, tak to vem čert.

Malíři samozřejmě malovali i jiné lidi, zejména v podivném postoji, který v normálním životě nikdo nepoužívá. Je to dost nepříjemné, neustále si podpírat hlavu, hledět strnule do dálky, nebo mít na kolenou oduševnělého fakana se svatozáří. Později se často objevovala na plátně váza s květinami, mísa s ovocem a podobné praktické ozdoby tabule. Říkalo se tomu zátiší, nebo tak nějak. Na jejich obhajobu je nutno říct, že v dobách, kdy fotografie neexistovaly, jiný způsob vizuálního zaznamenání okamžiku ani neexistoval.

Moderní malíři však tento styl opustili a začínají malovat více abstraktně. Namalovat vázu totiž umí každý trouba který má při ruce plátno, štětec, ty správné barvy a alespoň jednou v životě viděl vázu. Namalovat lidskou duši je však obtížnější, jelikož tu ještě nikdo nikdy neviděl. Navíc tím umělec lahodí pozorovatelovu egu, jelikož ho zapojuje do tvorby. Čím méně práce vynaloží on, tím víc fantazie musí použít návštěvník galerie. Není to umělcův problém, jestli zelený kruh uprostřed modrého čtverce všichni pochopí jako Výkřik ztrápené duše. Hlavně že to není kýč.

Mimochodem, slovo kýč bylo vynalezeno méně schopnými malíři, kteří malovat neumí a proto musí zdůvodnit svou existenci originalitou. Kýč je totiž opakem originality. A jako každý protiklad má se svým opakem mnoho společného, například to, že jak kýč, tak originalita, nejvíc ze všeho dráždí průměráky. Jenomže jinak to nejde, protože stejně jako operní zpěvák dokáže za život vyzpívat jen určité množství vysokých Cé, tak i

trpělivost lidská snese jen určitý počet zátiší s vázou. Kdo začne malovat další vázy je beznadějně kýčovitý.

1.2 Sochy

Sochy mají na rozdíl od obrazů tu zvláštní vlastnost, že většinou již první exemplář je kýč. Sochy totiž realisticky zobrazují především přírodní výtvořky a jelikož příroda zde byla dřív, a umí to koneckonců lépe, je umění sochařské kýčovitější již od podstaty. Sochy abstraktní jsou dokonce ještě kýčovitější než ty realistické, jelikož z nich přímo na hony čišší snaha uniknout přízemnímu zobrazení skutečnosti. Jenomže příroda je účelná a originalitu hubí, proto i sochaři, na rozdíl od malířů, snahou o originalitu ničí sami sebe.

Proto je synonymem kýče sádrový trpaslík. Už ten první byl kýč, jelikož neodpovídá prostotě přírody. U soch se má totiž obdivovat řemeslný umělec, ne jeho fantazie, nebo dokonce snaha o samostatné přemýšlení. Příroda už to dávno vymyslela a jakékoli snahy sochařů o vlastní pojetí jsou trapné.

1.3 Fotografie

Tady jen krátce, protože fotografové nejsou umělci, ale pouhá obsluha přístroje. Fotit umí každý, komu fungují prsty a nezapomene sundat víčko. Ani bych se tím nezabýval, kdyby kolem toho nebyl takový humbuk. Ve skutečnosti veškerou uměleckou práci zvládla technika a fotograf jen líže smetanu. Fotografové na to mají možná jiný názor, ale s tím se můžou jít vyfotit. Dokumentovat existující a tvořit neexistující je